Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2025/846

7.5.2025

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2025/846

z dne 6. maja 2025

o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede čezmejnega ujemanja identitete fizičnih oseb

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES ([1]) ter zlasti člena 11a(23) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 910/2014 zahteva, da so evropske denarnice za digitalno identiteto (v nadaljnjem besedilu: denarnice) in priglašena sredstva elektronske identifikacije na voljo kot možnost za avtentikacijo za pridobitev dostopa do spletnih čezmejnih javnih storitev, ki jih zagotavljajo države članice. V takih primerih čezmejne avtentikacije so evidence z informacijami, ki se nanašajo na uporabnika denarnice ali priglašenih sredstev elektronske identifikacije, včasih že na voljo zanašajoči se stranki prek njenega lastnega registra ali zunanjega registra in pogosto v obliki uporabniškega računa. V teh primerih lahko zanašajoča se stranka ali nekdo v njenem imenu izvede ujemanje nekaterih informacij, ki se nanašajo na uporabnika in so pridobljene iz denarnic ali priglašenih sredstev elektronske identifikacije. To bi se lahko izvedlo na primer za informacije, ki jih že ima ta zanašajoča se stranka ali ki so že v registru, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka, z uporabo centralizirane rešitve, ki jo upravlja organ javnega sektorja, kot je register prebivalstva ali podatkovna zbirka z informacijami o uporabniškem računu.

(2) Komisija redno ocenjuje nove tehnologije, prakse, standarde in tehnične specifikacije. Za zagotovitev najvišje ravni harmonizacije med državami članicami za razvoj in certificiranje denarnic se tehnične specifikacije iz te uredbe opirajo na delo, opravljeno na podlagi Priporočila Komisije (EU) 2021/946 ([2]) ter zlasti arhitekturnega in referenčnega okvira, ki je del navedenega priporočila. V skladu z uvodno izjavo 75 Uredbe (EU) 2024/1183 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) bi morala Komisija pregledovati in po potrebi posodabljati to izvedbeno uredbo, da bi bila usklajena s svetovnim razvojem ter arhitekturnim in referenčnim okvirom ter sledila najboljšim praksam na notranjem trgu.

(3) Za zagotovitev zanesljivega delovanja postopka ujemanja identitete v vseh državah članicah bi morale države članice, ki delujejo kot zanašajoče se stranke, izvesti začetno ujemanje identitete, kadar fizična oseba prvič zaprosi za odobritev dostopa do storitve, ki jo upravlja zanašajoča se stranka, in sicer na podlagi minimalnega podatkovnega niza iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1501 ([4]) ali nabora identifikacijskih podatkov osebe iz Izvedbene

([1]) UL L 257, 28.8.2014, str. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj.
([2]) Priporočila Komisije (EU) 2021/946 z dne 3. junija 2021 o skupnem unijskem naboru orodij za usklajen pristop k okviru za evropsko digitalno identiteto (UL L 210, 14.6.2021, str. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/946/oj).
([3]) Uredba (EU) 2024/1183 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo evropskega okvira za digitalno identiteto (UL L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).
([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/1501 z dne 8. septembra 2015 o interoperabilnostnem okviru v skladu s členom 12(8) Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu (UL L 235, 9.9.2015, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1501/oj).

uredbe Komisije (EU) 2024/2977 ([5]). Čeprav se ta uredba osredotoča na države članice, ki delujejo kot zanašajoče se stranke, Uredba (EU) št. 910/2014 državam članicam prepušča odločitev, ali je sistem za ujemanje identitete na voljo tudi zasebnim zanašajočim se strankam. Kadar države članice predvidijo ujemanje identitete za zanašajoče se stranke, ki niso organi javnega sektorja, bi morale v največji možni meri uporabiti mehanizme in postopke iz te uredbe.

(4) Za namene čezmejnega ujemanja identitete pri uporabi denarnic bi morale biti informacije, ki se uporabljajo za nedvoumno ujemanje identitete, obvezni identifikatorji podatkov iz nabora identifikacijskih podatkov osebe iz oddelka 1 Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) 2024/2977, skupaj z vsemi morebitnimi neobveznimi podatki, potrebnimi za zagotovitev, da je nabor identifikacijskih podatkov osebe edinstven.

(5) Za namene čezmejnega ujemanja identitete pri uporabi priglašenih sredstev elektronske identifikacije bi morale biti informacije, ki se uporabljajo za nedvoumno ujemanje identitete, obvezne značilnosti iz minimalnega podatkovnega niza za fizično osebo iz oddelka 1 Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) 2015/1501. Sklicevanje na obvezne značilnosti iz minimalnega podatkovnega niza za fizično osebo bi bilo treba razumeti v okviru Izvedbene uredbe (EU) 2015/1501, ki značilnost opisuje kot sestavni del minimalnega nabora identifikacijskih podatkov osebe, kar se razlikuje od opredelitve atributov iz člena 3, točka 43, Uredbe (EU) št. 910/2014, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1183.

(6) Zaradi odvisnosti od predhodno obstoječih informacij, ki jih zanašajoča se stranka uporablja za zagotavljanje nedvoumnega ujemanja identitete, postopek ugotavljanja identitete morda ne bo uspešen v vseh primerih. Da se zanašajočim se strankam zagotovi ustrezna mera prožnosti, lahko države članice vzpostavijo dopolnilne postopke, s katerimi dosežejo enakovredno raven zaupanja v izid postopka ujemanja identitete.

(7) Kadar se postopek ujemanja identitete šteje za uspešnega v skladu z določbami te uredbe, bi morala zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu, register, na katerega se zanašajo zanašajoče se stranke, ali centralizirani sistem zagotoviti, da je uporabnik obveščen o uspešni registraciji, vključno s prikazom uporabnikovega imena ali psevdonima ter, kadar je primerno, informacij o razpoložljivih možnostih za shranjevanje rezultatov postopka ujemanja identitete. Te možnosti lahko vključujejo shranjevanje povezave v register, ki ga upravlja ali na katerega se zanaša zanašajoča se stranka, in/ali izdajo namenskega elektronskega potrdila o atributih, ki vsebuje povezavo, ki se lahko v prihodnosti ponovno uporabi, in/ali uporabo alternativnih možnosti, ki jih zagotovi zanašajoča se stranka ali stranka, ki deluje v njenem imenu. Kadar je ustrezno, bi moral imeti uporabnik možnost izbire med možnostmi in nadzor nad časom hrambe, da se zagotovi, da lahko uporabniki zaključene postopke ujemanja identitete v prihodnosti ponovno uporabijo.

(8) Za večjo preglednost in nadzor uporabnikov bi moral biti uporabnik v primeru neuspešnega ujemanja jasno obveščen o razlogih, zakaj je bil postopek ujemanja neuspešen. Poleg tega bi moral biti uporabnik obveščen o morebitnih naslednjih korakih. To bi moralo vključevati informacije, ki so bile uporabljene v postopku ujemanja identitete, in vsa ugotovljena neskladja, pri čemer bi bilo treba uporabnikom zagotoviti jasna pojasnila in navodila o možnih rešitvah in dopolnilnih postopkih.

(9) Da bi ob vsakem ujemanju identitete na voljo ustrezni pritožbeni mehanizmi, bi morale zanašajoče se stranke ali stranke, ki delujejo v njihovem imenu, ali registri, na katere se zanašajo zanašajoče se stranke, voditi ustrezne dnevnike v zvezi s postopkom ujemanja identitete, informacijami, ki se uporabljajo za ujemanje, in vso drugo podporno dokumentacijo, ki jo zagotovi fizična oseba, ter rezultatom postopka ujemanja identitete. Ti dnevniki bi se morali hraniti najmanj šest in največ 12 mesecev, da se omogočita registracija in obravnava pritožb uporabnikov. Čas hrambe bi se lahko podaljšal, če bi to zahtevalo pravo Unije ali nacionalno pravo.

([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2024/2977 z dne 28. novembra 2024 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede identifikacijskih podatkov osebe in elektronskih potrdil o atributih, izdanih evropskim denarnicam za digitalno identiteto (UL L, 2024/2977, 4.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2977/oj).

(10) Da uporabnikom denarnic ne bi bilo treba večkrat opraviti postopka ujemanja identitete, lahko države članice zahtevajo, da so sistemi za ujemanje identitete sposobni izdati elektronsko potrdilo o atributih s povezavo med uporabnikom denarnice in registrom, v katerem je ta uporabnik registriran kot znani uporabnik. Druga možnost je, da države članice povezavo hranijo kot sklic na register, ki je dostopen zanašajoči se stranki, ali uporabijo druge podporne ukrepe.

(11) Za zagotovitev, da bodo imele denarnice, ki jih je treba zagotoviti v skladu z zahtevami iz člena 5a(1) Uredbe (EU) št. 910/2014, in priglašene sheme elektronske identifikacije koristi od operativnih sistemov za ujemanje identitete, je treba določiti daljši rok za uporabo ustreznih določb te uredbe. Kar zadeva denarnice, bi morala vsaka država članica zagotoviti najmanj eno denarnico v 24 mesecih od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz člena 5a(23) in člena 5c(6) Uredbe (EU) št. 910/2014. Zato bi morala uporaba ustreznih določb te uredbe o ujemanju identitete na podlagi denarnic sovpadati z navedenim časovnim okvirom. Kar zadeva priglašene sheme elektronske identifikacije, bi bilo treba zagotoviti dovolj časa za zamenjavo funkcionalnosti za ujemanje identitete.

(12) Ker naj bi bila uporaba denarnice prostovoljna, bi morale države članice uporabnikom zagotoviti alternativne metode za pridobitev dostopa do storitev, ki jih zagotavljajo kot zanašajoče se stranke.

(13) Pri poskusu avtentikacije v elektronski storitvi se lahko nova registracija uporabnika izvede neopazno in zato uporabniku vizualno in tehnično prikaže enako kot pri povratnem dostopu do elektronske storitve. Zato bi bilo treba novo registracijo uporabnika v elektronski storitvi za namene te uredbe obravnavati kot enakovredno uspešnemu postopku ujemanja identitete.

(14) Države članice bi morale zagotoviti, da postopek ujemanja identitete deluje nemoteno ter da se uporabnik ne sooča z več spremembami sej in ponavljajočimi se koraki, tudi če postopek ujemanja identitete sprva ni uspešen in se izvajajo dopolnilni postopki.

(15) Države članice lahko svoje uporabniške vmesnike in priglasitve oblikujejo tako, da ustrezajo njihovemu nacionalnemu kontekstu, ob upoštevanju duha zahtev iz te uredbe.

(16) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) in, kadar je ustrezno, Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) se uporabljata za dejavnosti obdelave osebnih podatkov na podlagi te uredbe.

(17) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 31. januarja 2025.

(18) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega na podlagi člena 48 Uredbe (EU) št. 910/2014 –

([6]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([7]) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

([8]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za čezmejno ujemanje identitete fizičnih oseb s strani organov javnega sektorja ali organov, ki delujejo v imenu organa javnega sektorja, ki jih je treba redno posodabljati, da bodo skladna z razvojem tehnologije in standardov ter delom, opravljenim na podlagi Priporočila Komisije (EU) 2021/946 ter zlasti arhitekturnega in referenčnega okvira.

Člen 2

Splošne zahteve

1. Kadar organ javnega sektorja deluje kot zanašajoča se stranka v okviru spletne čezmejne storitve, ki jo zagotavlja ta organ javnega sektorja ali se zagotavlja v njegovem imenu, države članice zagotovijo, da se postopek iz odstavka 2 uporabi za zagotovitev nedvoumnega ujemanja identitete fizičnih oseb.

2. Nedvoumno ujemanje identitete izvede zanašajoča se stranka ali se izvede v njenem imenu ali ga izvede register, na katerega se zanašajo zanašajoče se stranke, ali centralizirani sistem tako, da zahteva, kot je ustrezno, prejme in potrdi verodostojnost informacij iz odstavka 3 ali 4.

3. Pri zanašanju na denarnico so informacije, ki se uporabljajo za nedvoumno ujemanje identitete, obvezni identifikacijski podatki osebe iz oddelka 1 Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) 2024/2977, skupaj z vsemi morebitnimi neobveznimi podatki, potrebnimi za zagotovitev, da je predloženi nabor podatkov edinstven, vključno z dodatnimi informacijami ali dopolnilnimi postopki, če je primerno.

4. Pri zanašanju na priglašeno shemo elektronske identifikacije so informacije, ki se uporabljajo za nedvoumno ujemanje identitete, obvezne značilnosti iz minimalnega podatkovnega niza za fizično osebo iz oddelka 1 Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) 2015/1501, vključno z vsemi morebitnimi dodatnimi informacijami ali dopolnilnimi postopki, kadar je primerno.

5. Pri ugotavljanju, ali obstaja nedvoumno ujemanje identitete, zanašajoča se stranka ali stranka, ki deluje v njenem imenu, izvede ujemanje informacij, ki jih zagotovi uporabnik, s tistimi, ki so jih zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu, ali register, na katerega se zanašajo zanašajoče se stranke, že registrirali.

6. Na rezultat postopka, opisanega v odstavku 5, ne vplivajo razlike v prečrkovanju, presledki, vezaji, združevanja in podobne ortografske različice, ki se zahtevajo v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom države članice, kolikor je to mogoče.

7. Kadar je ujemanje točno za informacije iz odstavka 2 in se nanaša samo na eno fizično osebo ali kadar je rezultat postopka nova registracija uporabnika, ki je po svoji funkciji enakovredna uspešnemu postopku ujemanja identitete, se postopek ujemanja identitete šteje za uspešnega in ima za posledico nedvoumno ujemanje identitete. Kadar ujemanje ni točno ali se nanaša na več kot eno fizično osebo ali če oseba, ki izvaja ujemanje identitete, ne more zagotoviti, da je ujemanje nedvoumno, se postopek ujemanja identitete šteje za neuspešnega.

8. Države članice se lahko zanašajo na centralizirane sisteme za ujemanje identitete, ki jih upravlja organ javnega sektorja s sedežem v tej državi članici, da zagotovijo, da se priglašena sredstva elektronske identifikacije ali denarnice iz druge države članice lahko ujemajo z obstoječimi registracijami in evidencami z uporabo spletnih postopkov.

9. Kadar države članice na denarnice zanašajočim se strankam, ki niso organi javnega sektorja, omogočajo izvajanje ujemanja identitete, se uporabljajo mehanizmi in postopki iz te uredbe, kjer je ustrezno.

Člen 3

Obveznosti zanašajočih se strank ob uspešnem postopku ujemanja identitete

1. Ko uporabnik prvič izvede postopek ujemanja identitete in se ta šteje za uspešnega v skladu s členom 2(7), zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu, register, na katerega se zanašajo zanašajoče se stranke, ali centralizirani sistem zagotovijo, da je uporabnik obveščen o tem, da mu je bil odobren dostop do zahtevane storitve.

2. Kadar je ustrezno, je uporabnik obveščen tudi, ali:

(a) je bil registriran kot nov uporabnik;

(b) je bil uspešno povezan z obstoječim uporabnikom zanašajoče se stranke ali

(c) je bil uspešno povezan z obstoječim uporabnikom v registru, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka ali stranka, ki deluje v njenem imenu;

(d) lahko v prihodnosti ponovno uporabi zaključene postopke ujemanja identitete z izbiro ene od naslednjih možnosti, vključno s časom hrambe:

— shranjevanje povezave, ki se lahko ponovno uporabi pri prihodnjih zahtevah za dostop, v registru, ki ga upravlja zanašajoča se stranka, ali v registru, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka;

— izdaja namenskega elektronskega potrdila o atributih, ki vsebuje povezavo, ki se lahko ponovno uporabi pri prihodnjih zahtevah za dostop;

— alternativne možnosti, ki jih zagotovi zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu, ali centralizirani sistem in se lahko ponovno uporabijo v prihodnjih zahtevah za dostop.

Člen 4

Obveznosti zanašajočih se strank ob neuspešnem postopku ujemanja identitete

1. Kadar se postopek ugotavljanja identitete šteje za neuspešnega v skladu s členom 2(7), zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu, ali centralizirani sistem zagotovi, da je uporabnik priglašenih sredstev elektronske identifikacije ali denarnice obveščen, kadar:

(a) podatki, ki so bili dani na voljo, niso bili uspešno in nedvoumno ujemani s katerim koli obstoječim uporabnikom zanašajoče se stranke ali obstoječim uporabnikom v registru, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka ali stranka, ki deluje v njenem imenu;

(b) so mu na voljo druge možnosti za ujemanje identitete ali metode za pridobitev dostopa do storitve.

2. Druge možnosti ali metode iz odstavka 1, točka (b), lahko vključujejo:

(a) drugo priglašeno sredstvo elektronske identifikacije ali drugo denarnico;

(b) posodobitev informacij, ki so že registrirane pri zanašajoči se stranki, stranki, ki deluje v njenem imenu, registru, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka, ali centraliziranem sistemu za ujemanje identitete;

(c) dodatne informacije, ki jih zagotovi zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu za ujemanje identitete, ali centralizirani sistem.

3. Kadar dopolnilne metode privedejo do uspešnega in nedvomnega ujemanja ali registracije, se pri rezultatu upoštevajo obveznosti iz člena 3.

4. Kadar zanašajoča se stranka ali centralizirani sistem na začetku ali po neuspešni izvedbi dopolnilnih postopkov ujemanja identitete ugotovi, da uporabnik predhodno ni bil registriran, lahko tega uporabnika šteje za novega uporabnika in ga, kadar je ustrezno, registrira v skladu z nacionalnim pravom ali upravnimi praksami.

5. Kadar dopolnilne metode ne privedejo do uspešnega in nedvoumnega ujemanja, lahko stranka, ki izvaja ujemanje identitete, oceni, ali uporabnik nima predhodne interakcije ali interakcij z zanašajočo se stranko ali registrom, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka, in se zato šteje za novega uporabnika.

6. V primeru novega uporabnika zanašajoče se stranke uporabijo postopek iz člena 3. Zanašajoče se stranke lahko registrirajo nove uporabnike v skladu z nacionalnim pravom ali upravnimi praksami.

Člen 5

Obveznosti zanašajočih se strank po zaključku postopka ujemanja identitete

1. Ko je postopek ujemanja identitete iz člena 2 uspešno ali neuspešno zaključen, zanašajoča se stranka, stranka, ki deluje v njenem imenu, ali register, na katerega se zanaša zanašajoča se stranka, vodi dnevnik v zvezi s postopkom ujemanja identitete in njegovim rezultatom, vključno z naslednjim, če je na voljo:

(a) vrednostmi, ki jih zagotovita uporabnik in zanašajoča se stranka, ki se uporabljajo za izvajanje postopka ujemanja identitete;

(b) datumom in časom postopka ujemanja identitete;

(c) vso zadevno dokumentacijo, predloženo kot del dopolnilnih metod iz člena 4(1) in (2), ki je potrebna za reševanje sporov;

(d) kadar je ustrezno, vsemi identifikatorji ali številkami računov, ki jih uporablja zanašajoča se stranka, registrom, na katerega se zanašajo zanašajoče se stranke, ali stranko, ki deluje v njenem imenu, ali centraliziranim sistemom za ujemanje identitete, ki se nanaša na fizično osebo.

2. Zanašajoče se stranke ali stranke, ki delujejo v njihovem imenu, upoštevajo načeli vgrajene varnosti in vgrajene zasebnosti v zvezi z beleženjem informacij iz odstavka 1.

3. Zanašajoče se stranke ali stranke, ki delujejo v njihovem imenu, za namene varnosti hranijo dnevnike najmanj šest in največ 12 mesecev. Za druge namene, vključno z omogočanjem registracije in obravnavanjem pritožb uporabnikov, se lahko čas hrambe podaljša, če to zahteva pravo Unije ali nacionalno pravo.

Člen 6

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 24. decembra 2026.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. maja 2025

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN